

der fremsættes krav herom fra erhvervslivets side, og dernæst af en konkret vurdering af, om der i det enkelte tilfælde påføres erhvervslivet en ubillig konkurrence.

Spørgsmål 49:

Der ønskes en redegørelse for kommunens stilling under en merværdiafgift. Skal kommunen som sådan registreres, eller skal hver enkelt afgiftspligtig gren af kommunens virksomhed registreres? Af hvilke ydelser skal beregnes udgående afgift, og hvilke indgående afgifter kan bringes til fradrag? Hvordan forholdes f. eks. med en kommunes udlevering af skolebøger til skolebørn? I hvilket omfang skønnes kommunernes driftsudgifter at blive forøget som følge af afgiften?

Svar:

Ifølge lovforslagets § 3, stk. 1, c, sammenholdt med § 4 skal kommunale institutioner, der afsætter afgiftspligtige varer og ydelser, være registreret og svare afgift på samme måde som alle andre virksomheder, der afsætter de pågældende varer og ydelser.

Som eksempler på kommunale virksomheder, der herefter skal registreres og svare afgift af deres afsætning, kan nævnes:

- El-, gas-, vand- og varmegværker.
- Busser og sporveje.
- Renovationsvæsen.
- Offentlige slagtehus.
- Folkekøkkener.
- Havne.

Det er altså ikke kommunen i sin helhed, der skal registreres, men kun de grene af kommunens virksomhed, der afsætter varer og afgiftspligtige ydelser, jfr. dog nedenfor.

Kommunernes offentlige forvaltningsvirksomhed er ikke omfattet af registreringspligten, ligesom registreringspligten ikke omfatter f. eks.:

- Hospitaller, fødeklivninger, sygehjem og alderdomshjem.
- Børnehjem, vuggestuer, børnehaver og fritidshjem.
- Biblioteker.
- Skoler.
- Brandvæsen.

Kommunale institutioner, der ikke afsætter varer eller afgiftspligtige ydelser, men som fremstiller eller præsterer sådanne

varer eller ydelser til kommunens brug, er ikke ifølge lovforslaget ubetinget registreringspligtige, men ifølge lovforslagets § 3, stk. 2, kan finansministeren pålægge disse institutioner at lade sig registrere og svare afgift. Denne bestemmelse tænkes anvendt i tilfælde, hvor konkurrencemæssige hensyn til det private erhvervsliv i særlig grad taler derfor, jfr. nærmere besvarelsen af spørgsmål 48.

Bestemmelsen kan eksempelvis få betydning for følgende former for kommunal virksomhed:

Projektering af bygninger og anlægsarbejder.

Udførelse af bygnings- og anlægsarbejder, f. eks. anlæg af veje og kloakker.

Kørselsafdelinger.

Kommunale virksomheder, der umiddelbart omfattes af registreringspligten i henhold til § 3, stk. 1, c, jfr. § 4, skal ligesom alle andre registrerede virksomheder beregne udgående afgift af hele deres afsætning af varer og afgiftspligtige ydelser. Den indgående afgift, der kan bringes til fradrag ved opgørelsen af afgiftstilsvaret, er afgiften af de indkøb, der foretages til brug ved institutionens udøvelse af den registreringspligtige virksomhed.

Kommunale virksomheder, der pålægges registreringspligt i henhold til § 3, stk. 2, må efter lovforslagets almindelige regler beregne udgående afgift af en kalkuleret pris for de fremstillede varer og ydelser. Den indgående afgift fradrages på sædvanlig måde.

Kommunale institutioner, der ikke bliver registrerede, må betale afgift ved indkøb til institutionens brug og har ligesom andre ikke registrerede virksomheder og private forbrugere ingen mulighed for at få godtgjort denne afgift. Det kommunale skolevæsen skal ifølge foranstående ikke registreres, men alene betale afgift til leverandøren ved indkøb af skolebøger. Ved udlevering af bøgerne til børnene svares ingen afgift.

Ifølge oplysninger, som departementet i foråret 1965 har modtaget fra Københavns kommune og Købstadforeningen, kan der gives følgende oplysninger om forøgelsen af kommunens driftsudgifter som følge af merværdiafgiften. Tallene er anslået for regnskabsåret 1965-66.

Københavns kommune har anslået, at